

GORAZD GOLOB – ČRNO BELA DIVJINA

Gorazd Golob že dobri dve desetletji fotografira divje živali po svetu. Kot fotograf je prepotoval precejšen del Afrike (Južnoafriška republika, Namibija, Botswana, Zambija, Zimbabve, Kenija, Tanzanija, Uganda, Ruanda...), Evrope, Azije, Severne in južne Amerike ... v iskanju najboljših lokacij za fotografiranje živali in narave.

Za svoje serije črno belih fotografij živali, živali v gibanju in drugih fotografij je prejel več nagrad (PX3, IPA awards, Color awards, Black and white Spider awards, Biophoto...). Njegove fotografije in članke so objavili National Geographic, Nikon,

Digitalna Kamera, Black&White magazine.... Fotografiral je za naročnike v Zambiji, Ugandi, Ruandi. Vodil je fotografske ture za ameriško agencijo Trogon tours v ZDA in Ekvadorju in tudi sam organizira fotografska potovanja v Afriko, Azijo, Ameriko in tudi v razne kraje v Evropi.

Imel je več samostojnih razstav doma in v tujini. Med najpomembnejše sodi razstava pod kuratorstvom Lucie Awards, kjer je bil v društvu najboljših fotografov (Sebastiao Salgado, Joe McCurry, Joel Sartore...) na razstavah v Parizu, Mexico Cityju, Milanu, Bangkoku ...

razstava

Črno bela divjina

7. junij - 15. julij 2019

AQ galerija, Celje

Gorazd Golob

ČRNO BELA DIVJINA

Divje živali fotografiram že precej časa. Zaradi eksotične pokrajine, obilice neverjetnih barv, se včasih objekt, ki ga želim posneti, izgubi v pisanem ozadju, živali, včasih v ikoničnih pozah in z izrazi, ki kažejo svoje občutke moči in nemoči, se izgubijo v barviti okolici. Pripovednost njihovih izrazov je zasenčena z eksotičnostjo prostora kjer bivajo. Da sem se lahko osredotočil na njihovo izraznost, sem barve odstranil, ohranil samo črno-beli svet, ki nazorno prikaže njihove podobe, dejanja in občutke. Sence in oblike pridejo bolje do izraza v črno beli tehniki, fotografije so brezčasne, lahko so od včeraj ali

izpred sto leti. Krutost in lepote narave se v divjini dostikrat kažejo v ekstremih, na črnem in belem koncu in tudi ti ekstremi nam dostikrat povedo največ o samih portretirancih.

V vseh teh letih sem spoznal, da imajo ti posamezniki, ta divja bitja, živali, zelo podobno usodo, kot druga, človeška bitja. Morda jih žene nagon, kot tudi ljudi, a vsa so sposobna pokazati celo paleto čustev, vzorcev obnašanja, dejanj, ki si jih ljudje dostikrat neupravičeno lastimo. Ljubezen, strah, grožnje, žalost, spletkarjenje, uveljavljanje moči in sprejemanje

Črno bela divjina

nemoči, tudi sanjarjenje, vse to se vidi v divjem živalskem svetu. Smrt, ljubezen in življenje gredo največkrat z roko v roki. In smrt enega lahko pomeni preživetje drugega. Zato poskušam posneti njihove izraze, poze in dejanja, enako kot bi to počel z ljudmi. Seveda je kulisa večja, sreča igra glavno vlogo, za luč poskrbi nebo, a rezultat je toliko več vreden. Dosti scenarijev je potrebno imeti v glavi, ko se odpravljáš na fotosafari in potrebno jih je predelati in uporabiti v delčku sekunde, ko se pojavi priložnost, da ujameš prizor, ki ga želiš. Naključij ni, so samo bolj ali manj izkoriščene priložnosti.

S fotografijami teh divjih bitij in nam tujega sveta, poskušam predstaviti koliko smo si ljudje in živali podobni. Upam, da vsaj nekateri vidijo vso to lepoto, ki jo trenutno še lahko opazujemo, kajti vse preveč smo odmaknjeni od razumevanja narave in vse prelahko izgubljammo naše sopotnike skozi zgodovino.